

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 37

Rozeslána dne 27. dubna 2007

Cena Kč 29,-

O B S A H:

91. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 274/1998 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění pozdějších předpisů
 92. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 536/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu v oblasti ochrany proti zneužívání trhu
 93. Vyhláška o informační povinnosti penzijního fondu pro účely dohledu České národní banky
 94. Nález Ústavního soudu ze dne 1. března 2007 ve věci návrhu na zrušení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a návrhu na zrušení čl. II odst. 1 vyhlášky č. 233/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem
-

91

VYHLÁŠKA

ze dne 23. dubna 2007,

**kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 274/1998 Sb.,
o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění pozdějších předpisů**

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 16 písm. c) zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona č. 308/2000 Sb. a zákona č. 317/2004 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 274/1998 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv, ve znění vyhlášky č. 476/2000 Sb., vyhlášky č. 473/2002 Sb. a vyhlášky č. 399/2004 Sb., se mění takto:

1. V nadpisu § 1 se za slovo „tuhých“ vkládá slovo „minerálních“.

2. V § 1 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„(1) Tuhá minerální hnojiva se skladují ve skladech¹⁾ jako volně ložená nebo balená.“

¹⁾ Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), § 54 odst. 1 až 5 a § 55 odst. 6 až 8 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 1 odst. 2 se za slovo „ložená“ vkládá slovo „minerální“.

4. V § 1 odstavec 3 zní:

„(3) Balená minerální hnojiva se skladují pouze v obalech k tomu určených. Do hmotnosti 50 kg se skladují v pytlích uložených na sebe do výše maximálně 1,5 m. Při uložení pytlů s hnojivy na paletách se palety mohou ukládat maximálně ve 2 vrstvách. Nad hmotnost 50 kg se hnojiva skladují ve velkoobjemových jednotlivě nebo maximálně ve 2 vrstvách, pokud výrobce neuvádí jinak.“

5. V § 1 se odstavec 4 zrušuje.

6. V nadpisu § 3 se za slovo „kapalných“ vkládá slovo „minerálních“.

7. V § 3 odst. 1 se za slovo „Kapalná“ vkládá slovo „minerální“.

8. V § 3 odst. 2 se za slovo „Suspenzní“ vkládá slovo „minerální“.

9. Za § 3 se vkládá nový § 3a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3 zní:

„§ 3a

Skladování organických a organominerálních hnojiv

(1) Kapalná organická a organominerální hnojiva se skladují v nepropustných nadzemních, popřípadě částečně zapuštěných nádržích nebo v zemních jímkách. Při provozu jímek a nádrží se zamezí přítoku povrchových nebo srážkových vod do jímky nebo nádrže, pokud není v kolaudačním rozhodnutí uvedeno jinak³⁾.

(2) Volně ložená tuhá organická a organominerální hnojiva se skladují ve stavbách zabezpečených stejným způsobem jako stavby pro skladování tuhých statkových hnojiv³⁾ s vyloučením přítoku povrchových nebo srážkových vod, jejichž součástí je sběrná jímka tekutého podílu, nebo způsobem uvedeným v § 1 odst. 2 ve skladech¹⁾.

(3) Balená tuhá organická a organominerální hnojiva se skladují ve skladech¹⁾ způsobem uvedeným v § 1 odst. 3.

(4) Tuhé organické hnojivo připravené pro vlastní účely ze statkových hnojiv může být před jeho použitím uloženo na zemědělské půdě nejdéle po dobu 24 měsíců.

³⁾ Vyhláška č. 137/1998 Sb.

Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství.“

10. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Skladování statkových hnojiv

(1) Kapacita skladovacích prostor pro tuhá statková hnojiva odpovídá jejich skutečné produkci za 6 měsíců. Toto neplatí pro uložení tuhých statkových hnojiv na zemědělské půdě před jejich použitím. Na zemědělské půdě mohou být tuhá statková hnojiva uložena nejdéle po dobu 24 měsíců.

(2) Jímky a nádrže³⁾, popřípadě podroštové prostory ve stájích odpovídají kapacitně minimálně čtyřměsíční předpokládané produkci kejdy nebo jejího tekutého podílu a minimálně tříměsíční předpokládané

produkci močůvky a hnojuvky, a to v závislosti na klimatických a povětrnostních podmínkách regionu. Při provozu jímek a nádrží se zamezí přítoku povrchových nebo srážkových vod do jímky nebo nádrže, pokud není v kolaudačním rozhodnutí uvedeno jinak.

(3) Pokud nejsou k dispozici údaje o produkci statkových hnojiv, získané prokazatelným způsobem, zejména vážením, měřením objemu, výpočtem produkce statkových hnojiv podle druhu a kategorie zvířat, jejich hmotnosti, užítkovosti či způsobu krmení, s přihlédnutím ke spotřebě steliva, popřípadě k produkci odpadních vod, použijí se průměrné hodnoty produkce statkových hnojiv podle přílohy č. 3, tabulky A a požadované skladovací kapacity se stanoví podle přílohy č. 3, tabulky B. V případě pastvy nebo pobytu hospodářských zvířat na zemědělské půdě se potřeba skladovacích kapacit úměrně snižuje.

(4) Kapacity skladovacích prostor na statková hnojiva stanovené v odstavcích 1 až 3 mohou být sníženy v případě doložitelného uvedení statkových hnojiv do oběhu, jejich využití k výrobě organických hnojiv nebo k produkci bioplynu, popřípadě jejich likvidace jako odpadu, a to úměrně tomuto množství, na základě zpracovaného harmonogramu. Ani po tomto snížení však nesmí být skladovací kapacity menší, než je potřebné k uskladnění dvouměsíční celkové produkce statkových hnojiv.“

11. V § 5 odstavce 3 a 4 včetně poznámky pod čarou č. 5 znějí:

„(3) Diferencované hnojení na základě údajů o vlastnostech půdy nebo stavu porostu splňuje podmínky rovnoměrného pokrytí pozemku podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o hnojivech. Podmínka rovnoměrného pokrytí pozemku je splněna i v případě hnojení podle zvláštních právních předpisů⁵⁾).

(4) Po aplikaci tekutých statkových hnojiv nebo kapalných organických hnojiv na povrch orné půdy se hnojiva zapracovávají do půdy nejpozději do 24 hodin, s výjimkou řádkového přihnojování porostů hadicovými aplikátory. Po aplikaci tuhých statkových hnojiv nebo tuhých organických hnojiv na povrch orné půdy

se zapracovávají hnojiva do půdy nejpozději do 48 hodin.

⁵⁾ Například nařízení vlády č. 242/2004 Sb., o podmínkách provádění opatření na podporu rozvoje mimoprodukčních funkcí zemědělství spočívající v ochraně složek životního prostředí (o provádění agroenvironmentálních opatření), ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech.“

12. V § 5 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 5 a 6.

13. V § 7 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) V evidenci jsou nejpozději první kalendářní den kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém byly hnojiva, statková hnojiva, pomocné látky a upravené kaly použity, zaznamenány údaje stanovené v příloze č. 1.

(2) Pokud nejsou k dispozici výsledky rozborů pro účely určení přívodu živin do půdy v použitých statkových hnojivech, používají se údaje stanovené v příloze č. 2. Pokud se ponechají na pozemku sklidiitelné rostlinné zbytky, zejména sláma, chrást, plodina na zelené hnojení, tráva, zaznamenávají se do evidence bez uvedení množství hmoty a živin. Pro evidenci přívodu živin výkaly a moči hospodářských zvířat při pastvě nebo pobytu zvířat na zemědělské půdě se použijí údaje o produkci výkalů a moči celkem stanovené v příloze č. 3, tabulce A a údaje o přívodu živin do půdy ve výkalech a moči stanovené v příloze č. 2. Datem použití statkového hnojiva je v tomto případě časové rozpětí pastvy nebo pobytu zvířat na zemědělské půdě. V položce druh statkového hnojiva se v případě zanechání výkalů a moči hospodářských zvířat na zemědělské půdě uvede označení „pastva“ nebo „pobyt“ s určením druhu nebo kategorie zvířat.“

14. Příloha č. 1 zní:

Evidence o použití hnojiv, statkových hnojiv, pomocných látek a upravených kalů

podnikatel v zemědělství:
vlastník lesního pozemku:
fyzická nebo právnická osoba provozující lesní výrobu:

datum narození (IČ, bylo-li přiděleno):
IČ, bylo-li přiděleno:

Katastrální území ¹⁾	Pozemek ¹⁾ Lesní pozemek oddělení, porost, porostní skupina)		Plodina ²⁾		Hnojení			Hnojiva, statková hnojiva, upravené kaly (v sušině)							Pomocné látky, hnojiva se stopovými živinami			
	číslo	plocha (ha)	druh, odrůda (užitkový směr)	plocha (ha)	datum použití	zapravení do půdy	plocha (ha)	druh nebo název	celkem (t, kg, litry)	dávka (t, kg, litr na 1 ha)	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	MgO	CaO	S	název	dávka (kg, litr na 1 ha)

¹⁾ Pokud je podnikatel v zemědělství zařazen v registru půdy podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, uvede v rubrice katastrální území číslo čtverce mapy a v rubrice pozemek zkrácený kód půdního bloku nebo jeho dílu.

²⁾ U trvalých travních porostů se uvede pouze zemědělská kultura travní porost.“.

15. Příloha č. 2 zní:

„Příloha č. 2 k vyhlášce č. 274/1998 Sb.

Průměrný přívod živin do půdy ve statkových hnojivech

Statkové hnojivo	Průměrný obsah sušiny (%)	Dusík (N)	Fosfor (P ₂ O ₅)	Draslík (K ₂ O)
		kg . t ⁻¹ ¹⁾		
Hněj skotu	23,0	5,0	3,1	7,1
Hněj skotu (z hluboké podestýlky)	23,0	6,0	3,1	10,7
Hněj prasat	23,0	6,2	5,7	5,1
Hněj prasat (z hluboké podestýlky)	23,0	7,4	5,7	7,1
Koňský hněj	29,0	5,2	3,2	7,3
Ovcí hněj, kozí hněj	28,0	7,6	3,7	10,4
Močůvka skotu a hnojůvka	2,4	2,5	0,2	5,3
Močůvka prasat a hnojůvka	2,0	2,8	0,5	2,5
Kejda skotu	7,8	3,2	1,5	4,8
Kejda prasat	6,8	5,0	3,0	2,3
Kejda ovcí, kejda koz	24,0	6,0	2,1	5,3
Kejda drůbeže	11,8	9,6	6,4	3,8
Čerstvý drůbeží trus	23,0	18,0	11,9	7,1
Drůbeží trus uleželý (ztráty N 35 %)	33,0	16,8	17,1	10,2
Suchý drůbeží trus (ztráty N 50 %) ²⁾	50,0	19,2	24,3	14,9
Suchý drůbeží trus (ztráty N 50 %) ³⁾	73,0	28,0	35,5	21,8
Drůbeží podestýlka (ztráty N 50 %)	50,0	19,2	16,0	11,3
Výkaly a moč skotu (průměrná roční produkce 14,0 t . DJ ⁻¹)		3,3 ⁴⁾	2,2	7,1
Výkaly a moč ovcí, koz (průměrná roční produkce 9,1 t . DJ ⁻¹)		4,9	2,6	6,6
Výkaly a moč koní (průměrná roční produkce 8,6 t DJ ⁻¹)		2,8	2,3	3,5

Vysvětlivky k tabulce:

¹⁾ Přívod živin do půdy ve statkových hnojivech je uváděn již po odečtu ztrát ve stájích, při skladování statkových hnojiv a při pastvě hospodářských zvířat nebo jejich pobytu na zemědělské půdě. Pokud je k dispozici rozbor obsahu živin, nepoužijí se hodnoty uvedené v tabulce.

²⁾ Při pasivním sušení.

³⁾ Při aktivním sušení.

⁴⁾ Pro skot do 2 let věku se použije hodnota 2,6 kg N . t⁻¹ výkalů a moči.

Poznámky:

a) Pro kompost ze statkových hnojiv vyrobený pro vlastní účely (průměrný obsah sušiny kompostu 45–60 %) - lze použít následující hodnoty obsahů živin (v původní hmotě): dusík (N) 5,0 kg . t⁻¹; fosfor (P₂O₅) 2,3 kg . t⁻¹; draslík (K₂O) 3,6 kg . t⁻¹. Pokud je k dispozici rozbor obsahu živin, nepoužijí se hodnoty uvedené v této poznámce.

- b) Obsahy dusíku, fosforu a draslíku v organických, popřípadě organominerálních hnojivech se zjistí rozbořem při jejich registračním řízení.
- c) Analýzy na obsahy dusíku, fosforu a draslíku v upravených kalech (v sušině) i v půdách pozemků, kde budou aplikovány, zajišťují původci kalu podle vyhlášky č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě (obsah P_2O_5 = obsah P x 2,292; obsah K_2O = obsah K x 1,204).“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 2007.

Ministr:

Mgr. Gandalovič v. r.

92

VYHLÁŠKA

ze dne 12. dubna 2007,

kteřou se mění vyhláška č. 536/2004 Sb., kteřou se provádějí některá ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu v oblasti ochrany proti zneužívání trhu

Česká národní banka stanoví podle § 199 odst. 2 písm. o) a p) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění zákona č. 56/2006 Sb. a zákona č. 57/2006 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 536/2004 Sb., kteřou se provádějí některá ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu v oblasti ochrany proti zneužívání trhu, se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směřnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kteřou se provádí směřnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěřných informací a definici manipulace s trhem.

Směřnice Komise 2004/72/ES ze dne 29. dubna 2004, kteřou se provádí směřnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznávané tržní postupy, definici důvěřné informace ve vztahu ke komoditním derivátům, sestavení seznamů zasvěcených osob, oznamování transakcí osob s řídící odpovědností a oznamování podezřelých transakcí.“.

2. V § 1 písmeno b) zní:

„b) uveřejňování vnitřní informace podle § 124 odst. 1 zákona a její zasílání České národní bance emitentem finančního nástroje (dále jen „emitent“).“.

3. V § 1 písmeno e) zní:

„e) oznamování transakcí s cennými papíry emitenta nebo finančními nástroji odvozenými od těchto cenných papírů České národní bance osobami podle § 125 odst. 5 zákona, včetně způsobu zasílání oznámení České národní bance a podrobnějšího vymezení druhů transakcí, na které se oznamovací povinnost vztahuje.“.

Poznámka pod čarou č. 2 se zrušuje.

4. V § 1 písm. g), § 4 odst. 1, § 6, § 10 odst. 2 a 3, § 12 odst. 2 písm. d) a § 12 odst. 4 se slovo „Komisi“ nahrazuje slovy „České národní bance“.

5. V § 1 se na konci písmene g) čárka nahrazuje tečkou a písmeno h) se zrušuje.

6. V § 2 odst. 1 písm. b) se za slova „na kurz“ vkládají slova „ , cenu nebo výnos“.

7. V § 2 odst. 1 a 2 a v § 11 odst. 1 se slovo „investičního“ nahrazuje slovem „finančního“.

8. V § 3 odst. 1 písm. c) se slovo „investiční“ nahrazuje slovem „finanční“.

9. V § 3 odst. 1 písm. c) se slova „na trhu uvedeném v § 1 písm. b)“ nahrazují slovy „na regulovaném trhu členského státu Evropské unie“.

10. V § 3 odst. 2 se slova „Komise ve Věstníku Komise pro cenné papíry“ nahrazují slovy „Česká národní banka ve Věstníku České národní banky“.

11. V nadpisu § 4 se slovo „Komisi“ nahrazuje slovy „České národní bance“.

12. V § 4 odst. 1, § 10 odst. 3 písm. a) se slova „Komise pro cenné papíry“ nahrazují slovy „České národní banky“.

13. V § 7 písm. b) se slovo „nebo“ zrušuje.

14. V § 7 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se slovo „nebo“.

15. V § 7 se doplňuje písmeno d), které zní:

„d) jsou zaměstnanci nebo jinými osobami, které mají u osoby podle písmene c) přístup k vnitřním informacím.“.

16. V § 8 odst. 3 se slova „přestane mít přístup k vnitřním informacím“ nahrazují slovy „získá přístup nebo přestane mít přístup k vnitřním informacím“.

17. Nadpis části čtvrté zní:

„ČÁST ČTVRTÁ

OZNAMOVÁNÍ TRANSAKČÍ
POVINNÝMI OSOBAMI“.

18. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Podrobnější vymezení druhů transakcí, na které se oznamovací povinnost vztahuje

(1) Oznamovací povinnosti podle § 125 odst. 5 zákona podléhají transakce s akciemi nebo zatímními listy vydanými emitentem a transakce s finančními nástroji, jejichž hodnota je od těchto akcií nebo zatímních listů odvozena.

(2) Osoba uvedená v § 125 odst. 5 zákona plní

oznamovací povinnost, jestliže součet hodnot transakcí v kalendářním roce přesáhne částku odpovídající 5 000 eur, a to ohledně všech transakcí uskutečněných v kalendářním roce.

(3) K hodnotám transakcí se pro účely posouzení, zda je splněna podmínka podle odstavce 2, přičítají v případě vedoucí osoby emitenta nebo osoby, která je členem dozorčího orgánu emitenta, hodnoty transakcí provedených v témže kalendářním roce na vlastní účet

- a) manželem,
- b) nezaopatřeným dítětem,
- c) jiným příbuzným, který s ní žije ve společné domácnosti po dobu nejméně jednoho roku,
- d) jinou osobou, která je k vedoucí osobě emitenta nebo osobě, která je členem dozorčího orgánu emitenta, v poměru obdobném rodinnému, žije s ní ve společné domácnosti po dobu nejméně jednoho roku a újmu, kterou by utrpěla jedna z nich, by druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní, nebo
- e) právnickou osobou podle § 125 odst. 5 zákona.

(4) K hodnotám transakcí se pro účely posouzení, zda je splněna podmínka podle odstavce 2, přičítají v případě osoby uvedené v odstavci 3 písm. a) až e) hodnoty transakcí provedených v témže kalendářním roce na vlastní účet vedoucí osobou emitenta nebo osobou, která je členem dozorčího orgánu emitenta.

(5) Hodnotou transakce podle odstavce 2 se rozumí tržní hodnota předmětu transakce ke dni uskutečnění transakce; v případě opcí se hodnotou rozumí tržní hodnota podkladového aktiva.“

19. V § 10 odst. 1 písm. c) se slova „(dále jen „povinná osoba“)" zrušují.

20. V § 10 odst. 1 písm. c) se slova „ ; u fyzické osoby také rodné číslo“ zrušují.

21. V § 10 odst. 1 písm. d) se slova „povinnou osobou“ nahrazují slovy „osobou podle písmene c)“.

22. V § 10 odst. 1 písm. e) se slova „(uzavření obchodu)" zrušují.

23. V § 10 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) druh finančního nástroje, jehož se oznámení týká, a jeho identifikační označení podle mezinárod-

ního systému číslování pro identifikaci cenných papírů (ISIN), bylo-li přiděleno,“.

24. V § 10 odst. 1 písm. g) se slova „jiný převod“ nahrazují slovy „jiná transakce“.

25. V § 10 odst. 2 a 3 se slova „Povinná osoba“ nahrazují slovy „Osoba uvedená v odstavci 1 písm. c)“.

26. V § 10 odst. 3 se slova „Oznámení o MO“ nahrazují slovy „Oznámení o transakci“.

27. V § 11 odst. 1 se slovo „investičním“ nahrazuje slovem „finančním“.

28. V § 11 odst. 1 písm. h) se slovo „a“ zrušuje.

29. V § 11 odst. 1 písm. i) se slovo „informací“ nahrazuje slovy „investičních doporučení“.

30. V § 11 odst. 1 se na konci textu odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , a“ a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) zda postup nebo obchod splňoval podmínky pro uznání tržního postupu podle § 126 odst. 8 zákona.“.

31. V § 11 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

32. V § 12 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) zprávou elektronické pošty na elektronickou adresu, kterou Česká národní banka uveřejní ve Věstníku České národní banky,“.

33. V § 12 odst. 2 písm. b) a d) se slova „Komise uveřejní ve Věstníku Komise pro cenné papíry“ nahrazují slovy „Česká národní banka uveřejní ve Věstníku České národní banky“.

34. V § 12 odst. 2 písm. c) se slovo „Komise,“ nahrazuje slovy „České národní banky, nebo“.

35. V § 12 odst. 3 písm. c) se slova „(uzavření obchodu)" zrušují.

36. V § 12 odst. 3 písmeno d) zní:

„d) označení finančního nástroje, jehož se oznámení týká, a jeho ISIN, byl-li přidělen,“.

37. V § 12 odst. 3 písm. e) se slova „jiný převod“ nahrazují slovy „jiná transakce“.

38. Přílohy č. 1 až 4 znějí:

„Příloha č. 1 k vyhlášce č. 536/2004 Sb.

Vzor
Oznámení o odkladu uveřejnění vnitřní informace

1.	Obchodní firma nebo název emitenta	
2.	IČ emitenta	
3.	Druh finančního nástroje, kterého se vnitřní informace týká	
4.	ISIN finančního nástroje, byl-li přidělen	
5.	Obsah vnitřní informace, jejíž uveřejnění chce emitent odložit	
6.	Důvod odkladu uveřejnění vnitřní informace	
7.	Opatření přijatá emitentem podle § 5 odst. 2 vyhlášky č. 536/2004 Sb.	
8.	Další informace	

.....
Datum

.....
Vlastnoruční podpis

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 536/2004 Sb.

Vzor
Oznámení transakce s akciemi a zatímními listy

1.	Obchodní firma nebo název emitenta	
2.	IČ emitenta	
3.	Jméno a příjmení nebo obchodní firma nebo název a sídlo oznamovatele	
4.	Datum narození nebo IČ oznamovatele, bylo-li přiděleno	
5.	Povolání, zaměstnání, postavení či funkce oznamovatele nebo jeho jiný vztah k emitentovi	
6.	Druh finančního nástroje	
7.	ISIN finančního nástroje, byl-li přidělen	
8.	Povaha transakce (nabytí / nabytí uplatněním opce / zcizení / zcizení uplatněním opce)	
9.	Trh, na němž byla transakce uskutečněna, a byla-li transakce uzavřena mimo trh, podrobnosti o způsobu provedení transakce	
10.	Datum uskutečnění transakce	formát dd.mm.yyyy
11.	Objem transakce	Počet kusů finančního nástroje
12.	Jednotková cena transakce	Jednotková cena nabytých nebo zcizených finančních nástrojů
13.	Další informace	

.....
Datum

.....
Vlastnoruční podpis

Vzor
Oznámení transakce s opcemi

1.	Obchodní firma nebo název emitenta finančního nástroje (podkladového aktiva), kterého se opce týká	
2.	IČ emitenta finančního nástroje (podkladového aktiva), kterého se opce týká	
3.	Jméno a příjmení nebo obchodní firma nebo název a sídlo oznamovatele	
4.	Datum narození nebo IČ oznamovatele, bylo-li přiděleno	
5.	Povolání, zaměstnání, postavení či funkce oznamovatele nebo jeho jiný vztah k emitentovi	
6.	Povaha transakce (nabytí / zcizení)	
7.	Druh finančního nástroje (podkladového aktiva), kterého se opce týká	
8.	ISIN finančního nástroje, kterého se opce týká, byl-li přidělen	
9.	Datum nabytí nebo zcizení opce	formát dd.mm.yyyy
10.	Popis opce	
11.	Cena opce (opční prémie), je-li úplatná	
12.	Doba trvání práva opce nebo datum jejího uplatnění	
13.	Realizační cena opce (je-li známa) nebo údaje o způsobu	

jejího stanovení	
14. Celkový počet finančních nástrojů emitenta, na které se vztahují všechny oznamovatelovy opce	
15. Trh, na kterém byla transakce uskutečněna, a byla-li transakce uzavřena mimo trh, podrobnosti o způsobu provedení transakce	
16. Další informace	

.....

Datum

.....

Vlastnoruční podpis

Vzor
Oznámení transakce s ostatními finančními nástroji

1. Obchodní firma nebo název emitenta	
2. IČ emitenta	
3. Jméno a příjmení nebo obchodní firma nebo název a sídlo oznamovatele	
4. Datum narození nebo IČ oznamovatele, bylo-li přiděleno	
5. Povolání, zaměstnání, postavení či funkce oznamovatele nebo jeho jiný vztah k emitentovi	
6. Povaha transakce (nabytí / zcizení)	
7. Druh finančního nástroje, kterého se transakce týká	
8. Popis finančního nástroje	
9. Cena finančního nástroje	
10. Doba trvání práva spojeného s finančním nástrojem	
11. Datum uskutečnění transakce	formát dd.mm.yyyy
12. Objem transakce	Počet kusů finančního nástroje
13. Jednotková cena transakce	Jednotková cena nabytých nebo zcizených finančních nástrojů
14. Další informace	Popis transakce, trh, na kterém byla transakce uskutečněna, a byla-li transakce uzavřena mimo trh, podrobnosti o způsobu provedení transakce, druh finančního nástroje a ISIN, byl-li přidělen a další informace

.....
Datum

.....
Vlastnoruční podpis

“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Emitent přizpůsobí vedení seznamu osob, které mají přístup k vnitřním informacím, vyhlášce č. 536/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu v oblasti ochrany proti zneužívání trhu, ve znění účinném ode dne

účinnosti této vyhlášky, nejpozději do 4 měsíců ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 2007.

Guvernér:

doc. Ing. Tůma, CSc. v. r.

93

VYHLÁŠKA

ze dne 19. dubna 2007

o informační povinnosti penzijního fondu pro účely dohledu České národní banky

Česká národní banka stanoví podle § 41 odst. 4 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb., zákona č. 127/2002 Sb. a zákona č. 57/2006 Sb., (dále jen „zákon“):

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Tato vyhláška stanoví obsah, formu, termíny a způsob sestavování a předkládání informací České národní bance penzijním fondem.

(2) Penzijní fond poskytne České národní bance

- a) ve stanovené formě, termínu a způsobem a o stanoveném obsahu informace o
 1. hospodaření penzijního fondu,
 2. přijatých a vyplacených prostředcích penzijního fondu,
 3. umístění prostředků penzijního fondu a jejich výši,
 4. přijatých službách a
- b) ve stanovené formě, termínu a způsobem výroční zprávu podle zvláštního právního předpisu o účetnictví¹⁾.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) výkazem strukturovaný soubor údajů vytvořený penzijním fondem,
- b) datovým souborem seskupení údajů s předem definovanými datovými strukturami, které jsou v informačním systému České národní banky popsány a přístupné jako celek.

§ 3

Informace o hospodaření penzijního fondu

(1) Penzijní fond informuje o hospodaření výkazem PEF (ČNB) 10-02 „Rozvaha penzijního fondu pro účely dohledu“ s kódem přiřazeného datového souboru ROPES10 a výkazem PEF (ČNB) 20-02 „Výkaz zisku a ztráty penzijního fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru VYPES20.

(2) Obsah výkazu o hospodaření PEF (ČNB) 10-02 „Rozvaha penzijního fondu pro účely dohledu“ s kódem přiřazeného datového souboru ROPES10 je uveden v příloze č. 1 k této vyhlášce.

(3) Obsah výkazu o hospodaření PEF (ČNB) 20-02 „Výkaz zisku a ztráty penzijního fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru VYPES20 je uveden v příloze č. 2 k této vyhlášce.

(4) Výkaz podle odstavce 2 sestavuje penzijní fond pololetně, vždy k poslednímu dni sledovaného pololetí. Výkaz podle odstavce 3 sestavuje penzijní fond pololetně z údajů za období od začátku roku do konce sledovaného pololetí.

(5) Výkazy podle odstavce 1 předkládá penzijní fond do konce druhého měsíce po konci pololetí, k němuž se vztahují.

§ 4

Informace o přijatých a vyplacených prostředcích penzijního fondu

(1) Penzijní fond informuje o výši a struktuře přijatých a vyplacených prostředků penzijního fondu výkazem PEF (ČNB) 31-02 „Specifikace přijatých a vyplacených prostředků“ s kódem přiřazeného datového souboru DOPES31. Obsah výkazu je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(2) Výkaz podle odstavce 1 sestavuje penzijní fond pololetně z údajů za období od začátku roku do konce sledovaného pololetí.

(3) Výkaz podle odstavce 1 předkládá penzijní fond do konce druhého měsíce po konci pololetí, k němuž se vztahuje.

§ 5

Informace o umístění prostředků penzijního fondu

(1) Penzijní fond informuje o umístění svých prostředků a jejich výši výkazem PEF (ČNB) 34-04 „Čtvrtletní hlášení o stavu portfolia penzijního fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru DOPES34. Obsah výkazu je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce.

(2) Výkaz podle odstavce 1 sestavuje penzijní fond čtvrtletně, k poslednímu dni tohoto čtvrtletí.

(3) Výkaz podle odstavce 1 předkládá penzijní fond do konce měsíce následujícího po konci čtvrtletí, k němuž se vztahuje.

§ 6

Informace o přijatých službách

(1) Penzijní fond informuje o přijatých službách

¹⁾ Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

výkazem PEF (ČNB) 33-02 „Specifikace služeb poskytnutých penzijnímu fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru DOPE33. Obsah výkazu je uveden v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(2) Výkaz podle odstavce 1 sestavuje penzijní fond pololetně z údajů za období od začátku roku do konce sledovaného pololetí.

(3) Výkaz podle odstavce 1 předkládá penzijní fond do konce druhého měsíce po konci pololetí, k němuž se vztahuje.

§ 7

Způsob předkládání informací prostřednictvím automatizovaného systému pro sběr dat

(1) Penzijní fond předkládá České národní bance výkazy podle § 3 až 6 v elektronické podobě, prostřednictvím aplikace České národní banky pro sběr dat od nebankovních subjektů (dále jen „aplikace pro sběr dat“), která je dostupná způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Penzijní fond předkládá výkazy podle odstavce 1 ve formě datových zpráv vytvořených v aplikaci pro sběr dat.

(3) Datové zprávy podle odstavce 2 předloží penzijní fond opatřené zaručeným elektronickým podpisem²⁾ osoby pověřené podle § 9.

§ 8

Opravy nesprávných a neúplných výkazů

Pokud penzijní fond dodatečně zjistí, že údaje dříve předaného výkazu jsou nesprávné nebo neúplné, opravený výkaz a v případě potřeby i výkazy související předloží České národní bance bez zbytečného odkladu způsobem stanoveným pro splnění informační povinnosti a uvědomí Českou národní banku o obsahu a důvodech oprav.

§ 9

Pověřené osoby

(1) Penzijní fond sdělí České národní bance

- a) jména a příjmení alespoň dvou osob pověřených penzijním fondem k přípravě, vytvoření, schvalování nebo předkládání datových zpráv České národní bance (dále jen „pověřené osoby“),

b) adresu pracoviště, telefonní a faxové číslo a adresu elektronické pošty pověřených osob a údaje o vydaných kvalifikovaných certifikátech³⁾ pověřených osob,

c) určení požadovaných rolí pověřených osob v aplikaci pro sběr dat.

(2) Česká národní banka přiřadí pověřeným osobám penzijního fondu role v aplikaci pro sběr dat, umožňující provádět činnosti odpovídající rozsahu jejich pověření.

(3) V případě změny údajů o pověřených osobách penzijní fond

- a) informuje Českou národní banku o změnách údajů podle odstavce 1 písm. a) a b), nebo
b) upraví údaje podle odstavce 1 v aplikaci pro sběr dat.

§ 10

Způsob zasílání výroční zprávy

Vyroční zprávu podle zvláštního právního předpisu o účetnictví¹⁾ zasílá penzijní fond České národní bance v listinné podobě a v elektronické podobě stanovené zvláštním právním předpisem⁴⁾, a to buď elektronickou poštou na adresu elektronické podatelny s jednoznačnou identifikací informační povinnosti, nebo na datovém nosiči CD-R, a to do konce 7. měsíce po skončení období, k němuž se vztahují.

§ 11

Přechodné ustanovení

Datové zprávy předávané podle § 7 této vyhlášky mohou být do 31. prosince 2007 namísto elektronického podpisu opatřeny pouze zabezpečovacím kódem pověřené osoby, vyjadřujícím souhlas této osoby s údaji v předkládaném výkazu, pokud Česká národní banka této osobě zabezpečovací kód poskytla před datem účinnosti této vyhlášky.

§ 12

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 2007.

Guvernér:

doc. Ing. Tůma, CSc. v. r.

²⁾ § 2 písm. b) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně a doplnění některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění zákona č. 440/2004 Sb.

³⁾ § 2 písm. l) zákona č. 227/2000 Sb.

⁴⁾ § 2 vyhlášky č. 562/2006 Sb., kterou se stanoví způsob převedení listin do elektronické podoby, způsob nakládání s převedenými listinami a obligatorní elektronická podoba listin (vyhláška o digitalizaci obchodního rejstříku).

**Obsah výkazu
„Rozvaha penzijního fondu pro účely dohledu“**

1. Výkaz PEF (ČNB) 10-02 „Rozvaha penzijního fondu pro účely dohledu“ s kódem přiřazeného datového souboru ROPES10 obsahuje údaje podle zvláštního předpisu upravujícího účetnictví. Ve výkazu jsou uspořádány položky majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv.
2. Část 1. „Rozvahová aktiva“ obsahuje celková aktiva a jejich analyticky členěné složky - pokladní hotovost, pohledávky za bankami a za nebankovními subjekty členěné podle splatnosti, dluhové cenné papíry vydané vládními institucemi, dluhové cenné papíry vydané ostatními subjekty, akcie, podílové listy a ostatní podíly, účasti s podstatným a rozhodujícím vlivem, dlouhodobý nehmotný a hmotný majetek a jejich složky, ostatní aktiva, pohledávky za upsaný základní kapitál a náklady a příjmy příštích období.
3. Část 2. „Rozvahová pasiva“ obsahuje celková pasiva a jejich analyticky členěné složky - závazky vůči bankám a nebankovním subjektům členěné podle splatnosti, ostatní pasiva, výnosy a výdaje příštích období, rezervy včetně jejich složek, podřízené závazky, základní kapitál v členění na splacený základní kapitál a vlastní akcie, emisní ážio, rezervní fondy a ostatní fondy ze zisku, rezervní fond na nové ocenění, kapitálové fondy, oceňovací rozdíly, nerozdělený zisk nebo neuhrazená ztráta z předchozích období, zisk nebo ztráta za účetní období.
4. Část 3. „Specifikace rozvahových aktiv“ obsahuje specifikaci rozvahových aktiv členěnou na dluhopisy vydané státem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) nebo jeho centrální bankou, dluhopisy vydané Českou republikou, státní pokladniční poukázky České republiky, státní dluhopisy České republiky, dluhopisy obchodované na regulovaných trzích, akcie s nimiž se obchoduje na regulovaném trhu země OECD, vklady (zejm. na účtech, vkladních knížkách) a ostatní aktiva.

Obsah výkazu
„Výkaz zisku a ztráty penzijního fondu“

Výkaz PEF (ČNB) 20-02 „Výkaz zisku a ztráty penzijního fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru VYPES20 obsahuje údaje podle zvláštního předpisu upravujícího účetnictví. Ve výkazu jsou uspořádány položky nákladů a výnosů a výsledku hospodaření, které jsou členěny na výnosy z úroků a podobné výnosy podle druhu cenných papírů, náklady na úroky a podobné náklady, výnosy z akcií a podílů členěné podle účasti, výnosy z poplatků a provizí, náklady na poplatky a provize, zisk nebo ztráta z finančních operací, ostatní provozní výnosy a náklady, správní náklady, zejména náklady na zaměstnance, včetně složek těchto nákladů, ostatní správní náklady, rozpuštění rezerv a opravných položek k dlouhodobému hmotnému a nehmotnému majetku, odpisy, tvorba a použití rezerv a opravných položek k dlouhodobému hmotnému a nehmotnému majetku, rozpuštění opravných položek a rezerv k pohledávkám a zárukám, výnosy z dříve odepsaných pohledávek, odpisy, tvorba a použití opravných položek a rezerv k pohledávkám a zárukám, rozpuštění opravných položek k účastem s rozhodujícím a podstatným vlivem, ztráty z převodu účastí s rozhodujícím a podstatným vlivem, tvorba a použití opravných položek, rozpuštění ostatních rezerv, tvorba a použití ostatních rezerv, podíl na ziscích (ztrátách) z účastí s rozhodujícím nebo podstatným vlivem, zisk nebo ztráta za účetní období z běžné a z mimořádné činnosti před zdaněním, mimořádné výnosy a náklady, daň z příjmů a zisk nebo ztráta za účetní období po zdanění.

**Obsah výkazu
„Specifikace přijatých a vyplacených prostředků“**

1. Výkaz PEF (ČNB) 31-02 „Specifikace přijatých a vyplacených prostředků“ s kódem přiřazeného datového souboru DOPES31 obsahuje hodnoty přijatých a vyplacených prostředků penzijního fondu za sledované období zahrnující přijaté příspěvky a připsané výnosy a vyplacené prostředky podle struktury dávek.
2. Přijaté prostředky a připsané výnosy obsahují přijaté příspěvky ve sledovaném období, a to v členění na vlastní příspěvky účastníků včetně předplatného, příspěvky placené zaměstnavatelem, příspěvky ostatních osob ve prospěch účastníků, státní příspěvky, neidentifikované platby a dále připsané výnosy účastníkům a jiné prostředky a prostředky převedené od jiných penzijních fondů.
3. Vyplacenými prostředky podle struktury dávek jsou dávky starobní, pozůstalostní, výsluhové a invalidní penze, dědění, jednorázová vyrovnání, prostředky na odbytné, prostředky převedené do jiných penzijních fondů, vrácený státní příspěvek, doplatky na již ukončená penzijní připojištění, vrácené příspěvky účastníků a ostatní vyplacené prostředky.
4. Část 1. „Počty případů vyplacených a převedených prostředků“ obsahuje údaje o počtu poživatelů starobní, pozůstalostní, výsluhové a invalidní penze ke konci sledovaného období, počtu případů dědění, jednorázového vyrovnání, vyplacení odbytného a převodů do jiných fondů, údaje o počtu vratek a doplatků státního příspěvku, počtu případů vrácených příspěvků účastníků a počtu případů ostatních vyplacených prostředků.
5. Část 2. „Průměrné přijaté prostředky“ obsahuje údaje o průměrné výši měsíčního příspěvku účastníka, vlastního příspěvku účastníka, příspěvku zaměstnavatele, příspěvku třetích osob ve prospěch účastníka a státního příspěvku.

Obsah výkazu
„Čtvrtletní hlášení o stavu portfolia penzijního fondu“

Výkaz PEF (ČNB) 34-04 „Čtvrtletní hlášení o stavu portfolia penzijního fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru DOPE34 obsahuje identifikaci investičních nástrojů a jiných aktiv, které tvoří portfolio penzijního fondu k poslednímu dni sledovaného období, včetně kvantitativních údajů vztahujících se k danému aktivu nebo jeho emitentovi, a včetně údaje o příslušném ustanovení zákona č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, které nabytí takového aktiva připouští.

Obsah výkazu
„Specifikace služeb poskytnutých penzijnímu fondu“

Výkaz PEF (ČNB) 33-02 „Specifikace služeb poskytnutých penzijnímu fondu“ s kódem přiřazeného datového souboru DOPES33 obsahuje údaje týkající se poskytnutých služeb penzijnímu fondu, zejména náklady na poplatky, provize a ostatní náklady na správu fondu.

94

N Á L E Z

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 1. března 2007 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně, Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické ve věci návrhu I. senátu Ústavního soudu na zrušení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a ve věci návrhu P. s. b. d. na zrušení čl. II odst. 1 vyhlášky č. 233/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem,

takto:

I. Ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

II. Ustanovení čl. II bodu 1 vyhlášky č. 233/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

III. Ustanovení čl. II bodu 1 vyhlášky č. 291/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb., se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění

A.

1. Ústavní stížností doručenou Ústavnímu soudu dne 29. 9. 2004 se stěžovatelka, obchodní společnost E., s. r. o., domáhala zrušení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 20. 7. 2004 č. j. E-Nc 11895/2002-52, kterým byl potvrzen příkaz k úhradě nákladů exekuce vydaný v exekučním řízení, v němž vystupuje v postavení povinného subjektu. Tvrdila, že napadeným usnesením bylo porušeno její právo zakotvené v čl. 36 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), což zdůvodnila popisem vývoje exekučního řízení, zejména jeho závěrečné fáze týkající se určení nákladů exekuce a jejich úhrady. Soudu především vytýkala, že nepřihlédl k ustanovení § 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem. Dovodila, že když celý dluh dobrovolně uhradila, aniž by na tom měla podíl exekuce, došlo k upuštění od provedení exekuce, a tudíž odměna exekutora měla být

určena podle § 11 odst. 1 písm. a) citované vyhlášky, tedy pouze ve výši 50 %. K tomu dodává, že pro případ nároku na odměnu v plné výši dle § 11 odst. 2 citované vyhlášky nebyly splněny potřebné podmínky, respektive nebyla splněna podmínka stanovená v § 11 odst. 2 písm. a). Řízení je vedeno pod sp. zn. I. US 639/04.

2. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. E-Nc 11895/2002 Ústavní soud zjistil, že u něj byl proti stěžovateli podán návrh na nařízení exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, k vymození pohledávky ve výši 2 303 588 Kč s příslušenstvím. Usnesením ze dne 24. 10. 2002 č. j. E-Nc 11895/2002-9 byla exekuce nařízena a provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 4, JUDr. D. K. Ze spisu dále vyplynulo, že povinnému byly doručeny navazující exekuční příkazy k provedení exekuce příkázáním dvou pohledávek z účtu, prodejem nemovitosti a prodejem movitých věcí. Dne 1. 12. 2003 vydal soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. Ex 236/02-59, v němž stanovil jejich celkovou výši 278 467 Kč (z toho 276 408,60 Kč odměna exekutora za provedení exekuce, náhrada hotových výdajů 1 585,90 a náhrada za doručení 472,50 Kč), proti kterému stěžovatelka podala námitky založené na tvrzení, že základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky je výše exekutorem vymoženého plnění, že však exekutor pouze vydal exekuční příkazy postihující majetkové hodnoty povinného, povinný však splnil zcela dobrovolně, zčásti přímo oprávněnému, zčásti na účet exekutora. Exekutor námitky postoupil soudu, který usnesením ze dne 16. 2. 2004 sp. zn. E-Nc 11895/2002 příkaz v dotčených výrocích zrušil, když se ztotožnil se stanoviskem stěžovatelky, že základem pro určení odměny je výše vymoženého plnění, a proto bude třeba, aby exekutor v odůvodnění příkazu k úhradě nákladů exekuce uvedl, jaká částka byla exekucí vymožena (nikoli vymáhána) a jakým způsobem pak byla následně výsledná odměna vypočtena. Dne 2. 5. 2004 vydal soudní exekutor nový příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. E 236/02-89, kterým stanovil náklady exekuce v celkové výši 384 040 Kč (z toho 382 796,50 Kč odměna exekutora, 708 Kč náhrada hotových výdajů, 535,50 Kč náhrada za doručení – pozn. při určení výše odměny vycházel exekutor ze základu ve výši 2 144 517 Kč), proti němuž stěžovatelka podala opět námitky. Po jejich postoupení soud příkaz k úhradě nákladů potvrdil, shledav nedůvodnost námitek. Vycházel přitom z novelizovaného znění § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., které bylo aplikovatelné rovněž na exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti novelizace (pokud v nich nebylo pravomocně rozhodnuto o odměně soudního exekutora). Z toho vyplývá, že za vymožené plnění, které je základem pro určení odměny za provedení exekuce, se považovalo každé plnění, které bylo učiněno poté, co bylo povinnému doručeno rozhodnutí soudu o nařízení exekuce. Vzhledem k tomu, že vymáhaná částka byla povinným uhrazena po dni doručení usnesení o nařízení exekuce, soud shledal, že stanovená odměna exekutora i další požadované částky jsou v souladu s novelizovanou dikcí vyhlášky č. 330/2001 Sb. Ze soudního spisu Ústavní soud dále zjistil, že oprávněný k dotazu Obvodního soudu pro Prahu 3 informoval o průběhu úhrady pohledávky, k níž došlo tak, že po nařízení exekuce bylo do 21. 1. 2004 zaplaceno 1 819 975 Kč, dne 13. 2. 2004 bylo zaplaceno 324 542 Kč (tj. celkem 2 144 517 Kč), z toho prostřednictvím soudního exekutora suma ve výši 770 000 Kč) a dne 16. 2. 2004 bylo odpuštěno penále ve výši 159 071 Kč.

3. V průběhu řízení o ústavní stížnosti I. senát Ústavního soudu zkonstatoval, že v posuzovaném případě šlo o aplikaci § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem (dále též jen „vyhláška“). Tato vyhláška byla vydána Ministerstvem spravedlnosti na základě zmocnění zařazeného do § 131 písm. a) až c) exekučního řádu a nabyla účinnosti 18. 9. 2001. Ustanovení § 5 odst. 1 v původní podobě znělo: „Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění.“. Vyhláškou č. 233/2004 Sb. s účinností od 30. 4. 2004 bylo toto ustanovení doplněno tak, že jeho dikce zněla: „Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění. Za vymožené plnění se považuje každé plnění, které bylo učiněno poté, co bylo povinnému doručeno rozhodnutí soudu o nařízení exekuce, ke splnění povinnosti uvedené v usnesení o nařízení exekuce, nejde-li o plnění ke splnění povinnosti k úhradě nákladů exekuce nebo k úhradě nákladů oprávněného.“. Podle algoritmu zařazeného do § 6 vyhlášky se ze základu vypočetla odměna exekutora:

„(1) Odměna za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky činí do 3 000 000 Kč základu 15 %, z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu 10 %, z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu 5 %, z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu 1 %.

(2) Částka nad 250 000 000 Kč se do základu nezapočítává.

(3) Odměna podle odstavce 1 činí nejméně 3 000 Kč.“

V přechodných ustanoveních bylo ve vyhlášce č. 233/2004 Sb. zakotveno toto pravidlo:

„1. Odměna stanovená touto vyhláškou náleží exekutorovi i v exekučním řízení, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou řízení, ve kterém již bylo pravomocně o odměně soudního exekutora rozhodnuto.“

4. Vyhláška současně v obou verzích zohlednila „dobrovolné“ splnění povinnosti dlužníkem v první fázi exekuce, tj. ještě před jejím provedením. V původním znění podle § 11 odst. 1 písm. a) náležela exekutorovi odměna, pokud od provedení exekuce upustil (dle § 46 odst. 3 exekučního řádu), v případě exekuce ukládající zaplacení peněžité částky ve výši 50 % odměny podle § 6 s tím, že za základ odměny se považovala výše pohledávky, která měla být vymožena. Podle novelizovaného znění náleží exekutorovi, který upustil od provedení exekuce odměna ve výši 50 % odměny podle § 6, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky. Současně byl doplněn druhý odstavec v tomto znění:

„(2) Exekutorovi náleží odměna v plné výši, upustil-li od provedení exekuce poté, co

a) písemně vyzval povinného k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou povinnému ukládá exekuční titul, a

b) povinný splnil dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradil náklady exekuce až po uplynutí přiměřené lhůty stanovené exekutorem ve výzvě podle písmene a).“

5. Podle § 46 odst. 3 exekučního řádu platí, že exekutor upustí od provedení exekuce jen tehdy, splní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradí náklady exekuce; podle § 87 odst. 1 exekučního řádu tvoří náklady exekuce odměna exekutora, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty.

6. První senát Ústavního soudu při posuzování důvodnosti ústavní stížnosti dospěl ke zjištění, že aplikované ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb., je v rozporu s ústavními předpisy, proto ve smyslu § 78 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) rozhodl usnesením ze dne 8. 2. 2006 č. j. I. ÚS 639/04-12 o přerušení řízení a o podání návrhu plénu Ústavního soudu na posouzení jeho ústavnosti.

7. Návrhem doručeným Ústavnímu soudu dne 30. 11. 2004 se stěžovatel – P. s. b. d. domáhal zrušení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13. 9. 2004 č. j. Nc 733/2003-134 a příkazu k úhradě nákladů exekuce vydaného JUDr. J. P., PhD., soudním exekutorem, ze dne 29. 1. 2003 č. j. EX 1651/03-248 ve znění opravného usnesení ze dne 29. 3. 2004 č. j. 1651/03-264 a současně podal návrh na zrušení čl. II. odst. 1 vyhlášky č. 233/2004 Sb., kterou se mění vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem. Tvrdil, že napadenými rozhodnutími byla porušena jeho ústavně zaručená práva zakotvená v čl. 1 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a čl. 2 odst. 2 a čl. 40 odst. 6 Listiny, proto navrhl jejich zrušení; návrh na zrušení ustanovení čl. II odst. 1 vyhlášky odůvodnil zakázanou zpětnou účinností. Řízení je vedeno pod sp. zn. I. ÚS 752/04.

8. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. Nc 733/2003 Ústavní soud zjistil, že u něj byl proti stěžovateli podán návrh na nařízení exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb. k vymožení pohledávky ve výši 5 261 822,42 Kč s příslušenstvím. Usnesením ze dne 21. 5. 2003 č. j. Nc 733/2003-6

byla exekuce nařízena a provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 5, JUDr. J. P. Ze spisu dále vyplynulo, že soudní exekutor vydal dne 19. 8. 2003 příkaz na nařízení exekuce prodejem spoluvlastnického podílu na nemovitosti a že dne 23.11. 2003 doručil povinnému exekuční příkaz příkázáním pohledávky z účtu a současně příkaz k úhradě nákladů exekuce z téhož dne č. j. EX 1651/03-208 ve výši 1 016 493 Kč (z toho odměna exekutora 926 550 Kč, náklady exekuce 41 538 Kč a k tomu DPH 48 405 Kč). Stěžovatel proti němu podal námitky, v nichž upozornil, že dluh uhradil dobrovolně. Obvodní soud usnesením ze dne 16. 1. 2004 č. j. Nc 733/2003-60 příkaz k úhradě nákladů zrušil pro nepřezkoumatelnost a pro nesrozumitelnost. V mezidobí, a to dne 19. 12. 2003, vydal soudní exekutor další příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. EX 1651/03-230, v němž vyčíslil další náklady exekuce ve výši 2 496 784,50 Kč představující náklady spojené se správou podniku, tj. náklady správce podniku a jeho odměnu. Také proti tomuto příkazu podal stěžovatel námitky, v nichž vyjádřil názor, že odměna správce podniku je neopodstatněná, neboť exekuční příkaz na prodej podniku byl vydán v rozporu s exekučním řádem, protože již dříve zvolený způsob exekuce – prodej nemovitosti povinného – byl zcela postačujícím k vymožení dlužné částky. Obvodní soud usnesením ze dne 6. 2. 2004 č. j. Nc 733/2003-69 příkaz zrušil pro nepřezkoumatelnost. Dne 29. 1. 2004 (s nesprávným datem „29. 1. 2003“, usnesením ze dne 29. 3. 2004 č. j. EX 1651/03-264 opraveným na správné datum) vydal soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce č. j. EX 1651/03-248 ve výši 1 173 775,40 Kč (z toho odměna exekutora činila 926 550 Kč, náklady exekuce 35 561 Kč, DPH ve výši 22 % z odměny 203 841 Kč, DPH ve výši 22 % z nákladů exekuce 7 823 Kč). Proti příkazu podal stěžovatel námitky, protože odměnu považoval za neopodstatněnou a náklady za nedoložené a neprokázané. Souběžně Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 5. 3. 2004 č. j. NC 733/2003-102 exekuci zastavil co do částky 5 261 822,42 Kč s úrokem z prodlení a nákladů předcházejícího řízení, když vzal za prokázané, že pohledávka byla uhrazena povinným dobrovolně mimo exekuci a splněním zanikla; exekuce na náklady exekuce měla být nadále vedena. Následným usnesením ze dne 13. 9. 2004 č. j. Nc 733/2003-134 obvodní soud příkaz k úhradě nákladů exekuce změnil tak, že výši nákladů určil částkou 1 119 944,60 Kč, přičemž vyšel z novelizovaného znění § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., v souladu s ním vypočetl odměnu exekutora ve výši 917 830,- Kč s DPH 201 922,60 Kč a hotové výdaje 600 Kč s DPH 132 Kč.

9. V průběhu řízení o ústavní stížnosti I. senát Ústavního soudu zkonstatoval, že také v tomto případě šlo o aplikaci § 5 odst. 1 vyhlášky (stejně jako v řízení o ústavní stížnosti ve věci sp. zn. I. ÚS 639/04) včetně přechodného ustanovení, jehož zrušení v této věci navrhoval stěžovatel – P. s. b. d., a ze shodných důvodů řízení usnesením ze dne 2. 11. 2006 č. j. I. ÚS 752/04-26 přerušil a podal návrh plénu Ústavního soudu na posouzení ústavnosti těchto ustanovení, protože je přesvědčen, že jsou v rozporu s ústavními předpisy.

10. Oba návrhy na zrušení právního předpisu se týkají právní úpravy odměny exekutora, jde tedy o obsahově shodné předměty řízení, které spolu skutkově souvisí. Vzhledem k těmto zjištěním a v zájmu hospodárnosti rozhodl Ústavní soud usnesením ze dne 14. 11. 2006 č. j. Pl. ÚS 8/06-18, Pl. ÚS 80/06 v souladu s § 63 zákona o Ústavním soudu za použití § 112 odst. 1 občanského soudního řádu o spojení těchto věcí ke společnému řízení s tím, že toto řízení bude nadále vedeno pod sp. zn. Pl. ÚS 8/06.

B.

11. V průběhu následující fáze řízení Ústavní soud předložil návrh ve věci vedené pod sp. zn. I. ÚS 639/04 k vyjádření Ministerstvu spravedlnosti a veřejnému ochránci práv (kterého současně požádal o sdělení, zda vstupuje do řízení). Vzhledem k tomu, že ve věci vedené pod sp. zn. I. ÚS 752/04 šlo o obsahově totožnou záležitost, vycházející ze shodné argumentace, nepovažoval Ústavní soud za nezbytné, z důvodů procesní ekonomie, zasílat tento návrh dotčeným subjektům.

12. Ministerstvo spravedlnosti, ve vyjádření podepsaném tehdejšími místopředsedou vlády České republiky a ministrem spravedlnosti JUDr. Pavlem Němcem, nejprve formulovalo pochybnosti o tom, zda je vhodné oceňovat dobrovolné plnění povinného v rámci exekučního řízení jinak, než jak

to činí platná právní úprava; v té souvislosti zdůraznilo, že k exekučnímu řízení došlo zpravidla z toho důvodu, že povinný nesplnil řádně a včas svoji povinnost ze závazkového právního vztahu a po vydání rozhodnutí soudem ani z tohoto rozhodnutí. V další části zrekapitulovalo obsah § 46 odst. 3, § 87 odst. 1 a § 88 odst. 1 exekučního řádu a modelovalo tři situace, které mohou vzniknout v souvislosti s upuštěním od provedení exekuce. Předně může povinný dobrovolně splnit to, co mu ukládá exekuční titul, na základě písemné výzvy soudního exekutora k dobrovolnému splnění povinnosti ve lhůtě stanovené exekutorem. V tomto případě může soudní exekutor spojit příkaz k úhradě nákladů exekuce s uvedenou výzvou a náleží mu odměna (jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžitě částky) ve výši 50 %. Výši odměny v takovém případě může soudní exekutor vyvodit z předpokladu, že povinný na jeho výzvu v určené lhůtě dobrovolně svoji povinnost splní. Další možností je dobrovolné splnění povinnosti bez předchozí písemné výzvy soudního exekutora; v tomto případě může exekutor po splnění povinnosti vydat příkaz k úhradě nákladů exekuce a po zaplacení těchto nákladů (odměna náleží opět ve výši 50 %) upustit od provedení exekuce. Konečně dojde-li k situaci podle § 11 odst. 2 vyhlášky, tj. povinný splní povinnost dobrovolně až po uplynutí lhůty uvedené v písemné výzvě, náleží soudnímu exekutorovi odměna v plné výši, což ministerstvo považuje za přiměřené.

13. K námitce skrytého zvýšení základu pro výpočet odměny provedené vyhláškou uvedlo, že je třeba vycházet ze zmocnění k vydání vyhlášky, které je obsaženo v § 131 písm. a) exekučního řádu, a vyjádřilo názor, že vzhledem k této skutečnosti a s přihlédnutím k čl. 4 odst. 1 Listiny není vyhláška v rozporu ani s ústavním pořádkem ani se zákonem, k jehož provedení byla vydána.

Pozn. Relevantní znění § 131 písm. a) je následující:

„Ministerstvo se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou

a) výši a způsob určení odměny exekutora, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času, včetně přiměřené výše zálohy,“.

14. Veřejný ochránce práv sdělil, že v souladu s ustanovením § 69 odst. 2 zákona o Ústavním soudu vstupuje do řízení. K vlastnímu návrhu uvedl, že nemůže než vyjádřit souhlas s názorem prvního senátu Ústavního soudu na zrušení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., jeho argumentaci považuje za přesvědčivou a vyčerpávající a s návrhem na zrušení se ztotožňuje.

15. V průběhu řízení o návrhu I. senátu Ústavního soudu přikročilo Ministerstvo spravedlnosti k další novelizaci inkriminovaného ustanovení, a to s účinností od 1. 8. 2006 (viz vyhlášku č. 291/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb.). Od uvedeného data ustanovení § 5 odst. 1 zní: „Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžitě částky výše exekutorem vymoženého plnění. Za vymožené plnění se považuje každé plnění, které bylo učiněno poté, co soud vydal rozhodnutí podle § 44 odst. 2 zákona.“. Současně do přechodných ustanovení zařadilo toto pravidlo:

„1. Odměna stanovená vyhláškou č. 330/2001 Sb., ve znění vyhlášky č. 330/2004 Sb. (pozn. správně má být „č. 233/2004 Sb.“) a této vyhlášky náleží exekutorovi i v exekučním řízení, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou řízení, ve kterém již bylo pravomocně o odměně soudního exekutora rozhodnuto.“.

V návaznosti na tuto novelizaci podala Exekutorská komora Ústavnímu soudu podnět k zastavení řízení ve smyslu § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu.

16. Za této situace se Ústavní soud zabýval posouzením, zda nenastal důvod pro zastavení řízení podle § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu. Je pravda, že formálně bylo ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé zrušeno, bylo však nahrazeno ustanovením využívajícím naprosto shodné konstrukce, změna spočívá pouze v určení počátku doby, od níž se učiněné plnění považuje za vymožené plnění; ve své podstatě nové určení počátku této doby ještě více vychází ve prospěch exekutora. První senát Ústavního soudu proto setrval na svém stanovisku, že ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je v rozporu s ústavními předpisy, a dodává, že ústavním principům též odporují výše uvedená dvě přechodná ustanovení.

17. Přehled relevantních ustanovení exekučních předpisů

Úprava upuštění od exekuce	§ 46 odst. 3 věta první exekučního řádu	Exekutor upustí od provedení exekuce jen tehdy, splní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradí náklady exekuce.
Úprava nákladů exekuce	§ 87 odst. 1 exekučního řádu	Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu ²⁰⁾ (dále jen „náklady exekuce“).
Úprava základu odměny exekutora u peněžité částky	§ 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění do 29. 4. 2004	Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění.
	§ 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění vyhl. č. 233/2004 Sb.	Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění. Za vymožené plnění se považuje každé plnění, které bylo učiněno poté, co bylo povinnému doručeno rozhodnutí soudu o nařízení exekuce, ke splnění povinnosti uvedené v usnesení o nařízení exekuce, nejde-li o plnění ke splnění povinnosti k úhradě nákladů exekuce nebo k úhradě nákladů oprávněného.
	§ 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění vyhl. č. 233/2004 Sb. a vyhl. č. 291/2006 Sb.	Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění. Za vymožené plnění se považuje každé plnění, které bylo učiněno poté, co soud vydal rozhodnutí podle § 44 odst. 2 zákona.
Úprava odměny exekutora v případě upuštění od exekuce	§ 11 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. ve znění do 29. 4. 2004	Upustí-li exekutor od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 zákona), náleží mu odměna a) v případě exekuce ukládající zaplacení peněžité částky ve výši 50 % odměny podle § 6 s tím, že za základ odměny se považuje výše pohledávky, která má být vymozena, b) v případě exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky ve výši 30 % odměny podle § 7 až 10.
	§ 11 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění vyhl. č. 233/2004 Sb. (vyhláškou č. 291/2006 Sb. nedotčena)	(1) Nestanoví-li se dále jinak, náleží exekutorovi, který upustil od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 zákona), odměna a) ve výši 50 % odměny podle § 6, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky, b) ve výši 30 % odměny podle § 7 až 10, jde-li o exekuci ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky. (2) Exekutorovi náleží odměna v plné výši, upustil-li od provedení exekuce poté, co a) písemně vyzval povinného k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou povinnému ukládá exekuční titul, a b) povinný splnil dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradil náklady exekuce až po uplynutí přiměřené lhůty stanovené exekutorem ve výzvě podle písmene a).

C.

18. Ústavní soud je v řízení o kontrole norem v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu povinen posoudit, zda napadený právní předpis byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

19. Pravomoc ministerstev vydávat právní předpisy k provedení zákona je založena čl. 79 odst. 3 Ústavy, a to za předpokladu danosti výslovného zákonného zmocnění. K ústavnosti zákonného zmocnění, jakož i k interpretaci zákonem stanovených mezí pro podzákonnou normotvorbu se Ústavní soud již vyslovil ve svých nálezech [např. sp. zn. Pl. ÚS 45/2000, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 21, nález č. 30; vyhlášen pod č. 96/2001 Sb.]. Prováděcí právní předpis musí být v první řadě vydán oprávněným subjektem. Státní orgán, jenž je oprávněn k vydání podzákonného právního předpisu, musí postupovat na základě zákona a v jeho mezích (secundum et intra legem), nikoli mimo zákon (praeter legem). Zjednodušeně řečeno, má-li podle zákona být X, přísluší tomuto státnímu orgánu stanovit, že má být X1, X2, X3, nikoli též, že má být Y. Před excesy moci výkonné pak ochraňuje bariéra věcí vyhrazených k regulaci toliko zákonům (tzv. výhrada zákona); daný státní orgán nemůže stanovit primární práva a povinnosti. Z teoretického hlediska je dále na podzákonný (prováděcí) právní předpis kladen požadavek, aby byl obecný a dopadal tedy na neurčitou skupinu adresátů, neboť Ústava zmocňuje k právní úpravě, nikoli k vydání individuálního správního aktu.

20. Zmocněním k vydání vyhlášky je v předmětné věci ustanovení § 131 písm. a) exekučního řádu, dle něhož se Ministerstvo spravedlnosti zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou výši a způsob určení odměny exekutora, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času, včetně přiměřené výše záloh.

21. Vyhláška č. 330/2001 Sb. byla vydána Ministerstvem spravedlnosti dne 5. 9. 2001, publikována v částce 128/2001 Sbírky zákonů dne 18. 9. 2001 a dle svého § 28 nabyla účinnosti dnem vyhlášení. Novela vyhlášky provedená vyhláškou č. 233/2004 byla vydána Ministerstvem spravedlnosti dne 20. 4. 2004, publikována v částce 77/2004 Sbírky zákonů dne 30. 4. 2004 a dle svého čl. III nabyla účinnosti dnem vyhlášení. Vyhláška č. 291/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb., byla vydána Ministerstvem spravedlnosti dne 2. 6. 2006, publikována v částce 92/2006 Sbírky zákonů dne 19. 6. 2006 a dle jejího čl. III bylo nabytí její účinnosti stanoveno na den 1. 8. 2006.

22. Ústavní soud konstatuje, že napadená ustanovení byla vydána Ministerstvem spravedlnosti jako zákonem výslovně a konkrétně oprávněným (kompetentním) státním orgánem a svým obsahem týkajícím se určení výše odměny exekutora nevybočila z mezí stanovených zmocňovacím ustanovením § 131 písm. a) exekučního řádu. Vzhledem k uvedenému Ústavní soud dospěl k závěru, že napadená vyhláška byla přijata a vydána v mezích Ústavou stanovené kompetence. Rovněž nezjistil, že by nebyla přijata ústavně předepsaným způsobem.

D.

23. Po zvážení uvedených argumentů a stanovisek, zejména stanoviska Ministerstva spravedlnosti formulovaného v závěrečném návrhu, dospěl Ústavní soud k závěru, že ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb. a přechodná ustanovení k novelizujícím úpravám je nezbytné zrušit. Přitom se řídil následujícími úvahami.

24. Ústavní soud posuzoval (též ve smyslu první přednesené námítky Ministerstva spravedlnosti), zda nenastal důvod pro zastavení řízení podle § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu. Je pravda, že formálně bylo ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé zrušeno, bylo však nahrazeno ustanovením využívajícím naprosto shodné konstrukce. V této souvislosti poukazuje Ústavní soud na svoji judikaturu, kterou reagoval na podobnou situaci (nález ve věci sp. zn. Pl. ÚS 50/04, zejména část VI., vyhlášený pod č. 154/2006 Sb.).

25. Pokud Ministerstvo spravedlnosti navrhlo in eventum odmítnutí návrhu podaného I. senátem pro ztrátu aktivní legitimace tím, že novelizací napadeného ustanovení odpadla souvislost před-

mětu ústavních stížností se zněním § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., Ústavní soud ani tuto námitku nesdílí, neboť aktivní legitimace navrhovatele je zkoumána na počátku řízení.

26. K věcným námitkám Ministerstva spravedlnosti koncentrovaným do zdůraznění postavení povinného (výchovné působení ani sleva nejsou individuálním právem, jde pouze o vhodnost, nikoliv o ústavní právo) a vztahu mezi exekutory (nelineární vazba mezi odměnou a prací, nemožnost kvantifikace) Ústavní soud dodává: Podle čl. 1 odst. 1 Ústavy je Česká republika svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Jedním ze základních pilířů právního státu je právní jistota a pod tímto zorným úhlem musí být posuzován i obsah normativních právních aktů včetně prováděcích předpisů. Nejasné a neurčité konstrukce v právních předpisech představují též porušení práva na spravedlivý proces chráněného v čl. 36 odst. 1 Listiny. Působení právních předpisů do doby minulé, resp. jejich vliv na minulé právní skutečnosti je nutno též posuzovat pod zorným úhlem principů právního státu, a případná retroaktivita může být z tohoto hlediska v rozporu s čl. 1 odst. 1 Ústavy.

27. Ústavní soud ve své judikatuře opakovaně a trvale připomíná spjatost principu předvídatelnosti důsledků právního předpisu s principy právního státu. Předvídatelnost právního předpisu je přitom nepochybně nutno posuzovat i z hlediska dynamického, tj. zákonodárce musí při změně právní regulace zohledňovat dosavadní právní stav včetně stavu vývoje právních vztahů a změny musí provádět citlivě a jen v míře nezbytné pro dosažení cíle regulace. Trvat na takovém chování zákonodárce je nutné, neboť se tím garantuje stabilita sféry svobodného jednání a též právní jistota účastníků právního vztahu (v podrobnostech viz náleze ve věci sp. zn. Pl. ÚS 38/04 – viz dále). Není pochyb o tom, že tyto požadavky se uplatní i ve sféře odvozené normotvorby, tudíž jejich naplnění lze požadovat po všech subjektech zúčastněných na vydávání právních předpisů.

28. Podle ustálené judikatury Ústavního soudu poskytuje řešení kolize základních práv, případně ústavním pořádkem chráněných veřejných statků, princip proporcionality. Tento princip se projevuje jak v řízení o ústavních stížnostech, tak v řízení jako v nyní projednávaném případě, tedy při abstraktní kontrole norem. V citovaném nálezu ze dne 20. 6. 2006 sp. zn. Pl. ÚS 38/04 (vyhlášen pod č. 409/2006 Sb.) či v nálezu ze dne 13. 8. 2002 sp. zn. Pl. ÚS 3/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 27, náleze č. 105; vyhlášen pod č. 405/2002 Sb.) Ústavní soud konstatoval, že v případech střetů základních práv či svobod s veřejným zájmem, resp. jinými základními právy či svobodami: „...je třeba posuzovat účel (cíl) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem pro toto posouzení je zásada proporcionality (přiměřenosti v širším smyslu), jež může být také nazývána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod. Tato obecná zásada zahrnuje tři kritéria posuzování přípustnosti zásahu. Prvním z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná o princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použití pouze nejšetrnějšího – ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám – z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních“. Povinnost respektovat princip proporcionality se nevztahuje pouze na veřejné orgány při jejich rozhodovací činnosti, ale též na zákonodárce, v širším ohledu na normotvůrce, kterým Ministerstvo spravedlnosti, pokud jde o podzákonnou normotvorbu, nepochybně je.

29. Ústavní soud, aniž by popíral právo exekutorů na spravedlivou odměnu za provádění exekuční činnosti, považuje skutečnost, že do základu odměny exekutora se zahrnuje i částka uhrazená povinným bez přímé účasti exekutora na provedení exekuce za neodůvodněné zvýhodnění vůči těm exekutorům, kteří exekuci fakticky provedou (neboť taková diferenciací není racionálně zdůvodnitelná). Navíc, v přijaté konstrukci postrádá Ústavní soud i „výchovný“ prvek, když de iure není dána možnost „ocenit“ to, že povinný dlužník splní sám svoji povinnost (bez přímé exekuce), byť v poslední možný moment. Ustanovení vyhlášky sice naznačují, že v takovém případě náleží exekutorovi odměna ve výši 50 %, avšak jen tehdy, pokud exekutor upustil od provedení exekuce, přičemž

exekuční řád mu umožňuje tak učinit pouze v případě, že byly uhrazeny i náklady exekuce, do nichž patří též odměna exekutora. Z toho vyplývá, že pokud povinný neuhradí odměnu exekutora v plné výši, podle doslovného znění zákona nelze upustit od exekuce, byť vymáhaná pohledávka byla uhrazena, a proto má exekutor právo na odměnu v plné výši (jde o pohyb v kruhu). Uvedenou konstrukci považuje Ústavní soud za rozpornou s čl. 1 odst. 1 Ústavy, neboť vytvoření nespelnitelné podmínky pro použití snížené sazby odměny je v rozporu s principy právního státu (viz zmíněný náleze ve věci sp. zn. Pl. ÚS 38/04). V konečných důsledcích taková právní úprava představuje i zásah do základního práva povinného na ochranu majetku zakotveného v čl. 11 odst. 1 Listiny (viz též jeden ze základních principů exekuce – princip zákonné ochrany povinného, jehož smysl spočívá v tom, že exekuce může sloužit jen k uspokojení práva oprávněného a k náhradě nákladů exekučního řízení, včetně adekvátní odměny exekutora. Nesmí však povinnému způsobit nepřiměřenou újmu proto, že náležitě nezohledňuje jistý stupeň „dobrovolnosti“ ve splnění vymáhané povinnosti, byť až po nařízení exekuce, avšak stále ještě před jejím vynuceným provedením. Posuzovaná úprava popírá preventivní funkci exekuce jako prostředku, jehož smyslem není majetková likvidace povinného subjektu (viz také smysl insolvenčního řízení). Za ekvivalent odpovídající vynaloženému úsilí exekutora lze proto považovat odměnu ve sníženém rozsahu, což je v souladu též s principem proporcionality poměřujícím přiměřenost zásahu do majetku povinného za účelem ochrany majetku oprávněného (vymození jeho pohledávky). Ústavní soud uzavírá, že ústavně konformní úprava odměn exekutora by neměla vycházet z přímé závislosti odměny na výši vymoženého plnění, ale odrážet složitost, odpovědnost a namáhavost exekuční činnosti podle jednotlivých druhů a způsobů výkonu exekuce. Do přijetí takové právní úpravy bude na obecných soudech, aby při rozhodování o odměně exekutora interpretovaly „výši exekutorem vymoženého plnění“ v souladu s naznačenými principy.

30. Přesvědčení Ministerstva spravedlnosti (viz bod 12), že exekutor může kalkulovat s předpokladem, že povinnost bude splněna, a vyúčtovat sníženou odměnu, je založeno na „ochotě“ exekutora a neodpovídá zákonnému textu (ani postupu exekutorů v praxi). Vždyť § 46 odst. 3 věta první exekučního řádu umožňuje exekutorovi upustit od provedení exekuce jen tehdy, splní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradí náklady exekuce (jejichž součástí je i odměna exekutora), a snížená odměna náleží exekutorovi pouze tehdy, pokud upustil od provedení exekuce (§ 11 odst. 1 vyhlášky). Je tak zřejmé, že exekutor nemůže, resp. nemusí od exekuce upustit, není-li uhrazena odměna, a do doby vyúčtování odměny nelze odměnu uhradit dobrovolně, protože není známa její výše.

31. V této souvislosti Ústavní soud poznamenává, že současnou úpravu výše odměn exekutorů nelze odůvodňovat poukazem na to, že exekutor nemůže odmítnout provedení exekuce, a že náhrada nákladů řízení jim může být přiznána vůči povinnému i v případě, že je exekuce zastavena pro nedostatek majetku na straně povinného [viz stanovisko Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS – st. 23/06 (www.judikatura.cz)]. Kompenzaci v tomto smyslu „nevýhodného“ postavení exekutora je třeba hledat ve výhodách spojených přímo s jeho profesí, např. v jeho téměř výlučném postavení při výkonu exekučních titulů, v němž mu mohou částečně konkurovat pouze soudní vykonavatelé. Nelze akceptovat, že by odměna přiznaná vůči jednomu povinným mohla být výrazně navýšena pouze z toho důvodu, že v případě jiných povinných, se kterými první skupina povinných nemá žádné funkční vazby (tudíž za jejich dluhy a nemajetnost nemůže nést žádnou odpovědnost), musela být exekuce pro nedostatek majetku zastavena. Proto Ústavní soud ruší § 5 odst. 1 větu druhou vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů (výrok I.).

32. Princip právní jistoty porušují i přechodná ustanovení, která protiústavní zásadu tvorby základu odměny exekutora bez jakýchkoliv zohlednění stavu exekučního řízení vztahují na řízení zahájená před účinností změny. Je notorií, že právní věda rozeznává tzv. pravou retroaktivitu, která zahrnuje případy, kdy právní norma reglementuje i vznik právního vztahu a nároky z něho vzešlé před její účinností, a retroaktivitu nepravou spočívající v tom, že právní vztahy, které vznikly za platnosti práva starého, se spravují tímto právem až do doby účinnosti práva nového, poté se však řídí tímto novým právem. Vznik právních vztahů, existujících před nabytím účinnosti nové právní úpravy, právní nároky, které z těchto vztahů vznikly i vykonané právní úkony se řídí zrušenou právní normou. V obou posuzovaných případech totiž došlo k uspokojení vymáhané pohledávky ještě za účinnosti

předcházející úpravy, soudní exekutoři také ještě v této době náklady exekuce (včetně odměny) vyúčtovali, jejich příkazy však byly zrušeny. Nové příkazy však již byly posuzovány z hlediska novelizované regulace, tudíž námitky uplatněné s ohledem na předchozí úpravu soudy shledaly neopodstatněnými. Taková konstrukce zcela nepochybně otřásla důvěrou v právní řád, protože odměna se řídila právní úpravou účinnou v době, kdy již exekutor neučinil žádný z právních úkonů směřujících k uspokojení vymáhané pohledávky. Z těchto důvodů Ústavní soud přechodná ustanovení ruší (výroky II. a III.).

33. Ve smyslu těchto pravidel apeluje Ústavní soud na Ministerstvo spravedlnosti, aby v rámci zákonného zmocnění k vydání prováděcího předpisu respektovalo při stanovení výše odměny základní principy spravedlnosti a právního státu včetně principu proporcionality jako moderního ústavního pravidla [které podle konstantní judikatury Ústavní soud rovněž aplikuje – srov. nález ve věci sp. zn. Pl. ÚS 33/97 (Sbírka rozhodnutí, svazek 9, nález č. 163; vyhlášen pod č. 30/1998 Sb.), a vyzývá zákonodárce k jeho uplatnění též při tvorbě právních předpisů – srov. nález ve věci sp. zn. Pl. ÚS 61/04 (vyhlášen pod č. 16/2007 Sb.)]. K inspiraci může sloužit i přehled vývoje normotvorby ministerstva při určování výše odměn advokátů a notářů.

34. Právní jistotě nepřispívá ani nejednotná soudní praxe při tzv. upuštění od exekuce (§ 46 odst. 3 věta první zákona č. 120/12001 Sb.). Dikce tohoto ustanovení naznačuje, že jde o neformální úkon exekutora, což nelze považovat za přípustné. Je třeba jednoznačně určit okamžik ukončení exekučního řízení (též ve vztahu ke třetím osobám, např. pro výmaz poznámky z katastru nemovitostí). Zatímco v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 5 soud usnesením ze dne 5. 3. 2004 č. j. Nc 733/2003-102 exekuci zastavil, v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 3 žádný obdobný úkon nebyl učiněn. Ústavní soud považuje za vhodné, aby obecné soudy v řízení o výkon rozhodnutí důsledně postupovaly podle § 268 odst. 1 písm. g) občanského soudního řádu a řízení zastavovaly i tehdy, zanikne-li vymáhaná pohledávka splněním v průběhu exekučního řízení.

35. Z uvedených důvodů rozhodlo plénum Ústavního soudu na základě § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu o zrušení ustanovení § 5 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ustanovení čl. II bodu 1 vyhlášky č. 233/2004 Sb. a ustanovení čl. II bodu 1 vyhlášky č. 291/2006 Sb., a to ke dni vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Odlišné stanovisko podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujal k rozhodnutí pléna soudce Vladimír Kůrka.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2007 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHÖ – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoön, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.